

Școala Națională de Studii Politice și Administrative
Facultatea de Științe Politice

Cum se elaborează un *Proiect de cercetare*
Ghidul studentelor/studentilor

Autoare/Autori:
Conf. dr. Doina-Olga Ștefănescu
Măriuca Oana Constantin

București
2012

CUPRINS

CUI I SE ADRESEAZĂ GHIDUL?

CARE SUNT CERINȚELE TEHNICE PENRU REDACTAREA PROIECTULUI?

- a. Dimensiunea
- b. Redactare
- c. Respectarea regulilor scrierii academice

CE TREBUIE SA CUPRINDA PROIECTUL?

A. Pașii premergători redactării proiectului de cercetare

- 1. Alegerea temei – Despre ce cercetez?**
 - a. Selectia domeniului.
 - b. Formularea temei
 - c. Titlul proiectului.
- 2. Delimitarea ariei de studiu.**
 - a. Delimitare temporală
 - b. Delimitare spațială
 - c. Restrângerea domeniului de investigație propriu-zis.
 - d. Restrângerea sferei cercetării la un număr definit de unități de analiză
- 3. Titlul proiectului.**

B. Structura unui proiect de cercetare

- 1. Introducerea**
 - a. Introducerea Punctarea problematicii studiului
 - b. Obiectivul/ele proiectului cercetării
 - c. Semnificația studiului..
 - d. Întrebările de cercetare.
- 2. Literatura de specialitate relevantă**
- 3. Metodologia cercetării**
 - a. Procedura de cercetare Metodele alese
 - b. Instrumentele de cercetare.
 - c. Rezultatele așteptate.
- 4. Concluziile**
- 5. Bibliografia**

BIBLIOGRAFIE

ANEXE: Model de proiect de cercetare

CUI I SE ADRESEAZĂ GHIDUL?

Prezentul ghid vizează oferirea unui cadru general de referință cu privire la elaborarea proiectelor de cercetare și este menit să constituie un instrument de lucru pentru studenții Facultății de Științe Politice.

Regulile și exemplele prezentate în ghid sunt orientative neavând așadar caracter obligatoriu. Sugestiile cuprinse în ghid se referă la o structură a proiectului, general acceptată în lumea academică, și la reguli generale de construire a acestuia.

CARE SUNT CERINȚELE TEHNICE PENRU REDACTAREA PROIECTULUI?

Sub aspect tehnic cerințele pentru redactarea Proiectul de cercetare aferent probei nr.1 sunt următoarele:

- Dimensiunea: se recomandă ca proiectul să fie redactat pe 5-7 pagini (plus pagina de titlu).
- Redactare Word: Font Times New Roman cu diacritice; spațiere 1,5; font size 12.
- Respectarea regulilor scrierii academice, inclusive a celor referitoare la plagiat și proprietate intelectuală, sunt obligatorii.

CE TREBUIE SA CUPRINDA PROIECTUL?

A. Pașii premergători redactării proiectului de cercetare

1. Alegerea temei – Despre ce cercetez?

În momentul în care alegeți tema proiectului de cercetare, trebuie să aveți în vedere următoarele aspecte:

- a. Selecția domeniului. Selectați mai întâi domeniul și aria tematică. Este recomandat să alegeți un domeniu cu care sunteți familiarizați/te sau pentru care aveți deja un interes demonstrat.
- b. Formularea temei. Formulați tema propriu-zisă. Este preferabil (nu obligatoriu) să identificați un subiect despre care aveți deja cunoștințe. De exemplu, puteți dezvolta o temă cuprinsă în lucrarea de licență sau unul dintre proiectele de seminar sau un referat pentru care ați citit deja bibliografie adecvată. De asemenea, puteți selecta o temă conexasă celei abordate în lucrarea de licență, care să reprezinte o posibilă continuare ulterioară a dezvoltării acesteia .
- c. Titlul proiectului.

Trebuie să știți exact despre ce scrieți și este necesar ca și cei care vor citi proiectul să înțeleagă cu claritate care este tema centrală a proiectului. De aceea, sunt foarte importante delimitarea temei și alegerea unui titlu sugestiv.

2. Delimitarea ariei de studiu.

Restrângerea temei este necesară și atât titlul, cât și conținutul proiectului trebuie să reflecte acest lucru. Restrângerea se poate face prin mai multe modalități. Ele sunt cumulative, nefiind suficientă aplicarea doar a uneia.

a) Delimitare temporală

Delimitarea temporală presupune încadrarea precisă a perioadei investigate (De exemplu “Analiza Politicii Externe a Uniunii Europene în primul an de la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona”, “Studiu despre moțiunile de cenzură intentate în România în perioada 2010-2012”) Este recomandat ca limitele de timp să fie relativ scurte, astfel încât să permită o cercetare, dacă nu exhaustivă, cel puțin mai cuprinzătoare și în profunzime.

b) Delimitare spațială

Delimitare spațială presupune definirea unei arii geografice precise (De exemplu “Relațiile Uniunii Europene cu Rusia în primul an de la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona”; “Schimbări la nivelul concepției despre familie, după Revoluția de la 1989, în comuna Runcu”.)

c) Restrângerea domeniului de investigație propriu-zis.

Un proiect intitulat “Studiu general al anomiei” nu este indicat dar unul centrat pe “*Studiu asupra anomiei în societatea românească*” ar putea să se apropie. Un proiect intitulat “Problema dreptății în filosofia greacă” sau “Problema dreptății în viziunea lui Platon” nu ar fi teme realizabile într-un proiect de 5-7 pagini dar “Problema dreptății în *Republica* lui Platon” ar putea fi.

d) Restrângerea sferei cercetării la un număr definit de unități de analiză

De exemplu o temă referitoare la dezideologizarea partidelor politice din România ar trebui să se refere doar la câteva partide, nu la toate câte există.

3. Titlul proiectului.

Titlul proiectului trebuie să definească exact subiectul cercetării. Claritatea impune întotdeauna ca subiectul să fie restrâns la intențiile și posibilitățile concrete de cercetare. Una dintre soluțiile uzuale de restrângere este aceea de a opera delimitări care au capacitatea de a preciza exact universul real al cercetării. Titlul trebuie să

surprindă aceste delimitări ale ariei de cercetare. Un titlu ca de exemplu “Politica externă a Uniunii Europene” este prea vast deoarece tema nu poate fi acoperită. El este și prea vag fiindcă cititorul sau examinatorul nu știe ce anume trebuie să urmărească în conținutul proiectului. Un titlu preferabil ar putea fi “Politica externă a Uniunii Europene în primii doi ani după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Relațiile cu Rusia”, caz în care se operează atât o restrângere temporală, cât și una a domeniului de investigație propriu-zis.

B. Structura unui proiect de cercetare

Structura unui proiect de cercetare cuprinde, în general, câteva elemente. Prezentăm succint aceste elemente reamintind că succesiunea și numărul lor respectă o ordine logică.

1. Introducerea

O primă parte a proiectului ar trebui să aibă un caracter introductiv. Este o parte importantă pentru ca cititorul sau examinatorul va înțelege intenția autorului/autoarei și viziunea asupra problematicii. Prezentăm în continuare câteva elemente necesare ale introducerii proiectului de cercetare.

- a. Introducerea debutează, de obicei, cu un paragraf care să capteze atenția cititorului în legătură cu tema abordată și să creeze cadrul general pentru dezvoltarea subiectului. Încercați să vă gândiți ce ați vrea să citiți dacă ați fi cititorul lucrării pe care o redactați. În general, în primul paragraf se poate apela la citate sau afirmații generale despre necesitatea întreprinderii studiului.
- b. Punctarea problematicii studiului este esențială pentru proiectul dumneavoastră. Trebuie să surprindeți, într-o singură propoziție, exact ceea ce vă interesează (de exemplu, intenționați să identificați caracteristicile fenomenului x sau doriți să aduceți în prim-plan problema z). Puteți apoi detalia problematica în câteva scurte paragrafe care să surprindă și mai clar intențiile pe care le aveți.
- c. Obiectivul/ele proiectului cercetării trebuie surprinse într-un singur paragraf care să explice ce dorește studiul să realizeze. Prezentați pe scurt și punctați în termeni preciși scopul urmărit de cercetare. Obiectivul poate fi teoretic sau practic. De exemplu, dacă doriți să prezentați și să argumentați un punct de vedere prin care să elucidați o problemă controversată aparținând doctrinei, specificați clar care este punctul de vedere pe care îl susțineți și ce anume

intenționați să demonstrați. Dacă doriți să introduceți un nou concept, oferiți o descriere a conceptului și justificați de ce considerați că este necesară introducerea lui. Dacă scopul cercetării este extinderea unei cercetări existente deja, menționați rezultatele pe care le urmăriți și explicați de ce sunt ele importante. Formularea tipică a unui obiectiv include un verb, de exemplu să asigure interpretarea teoriei x ..., să descopere dacă ...; să dovedească.....Prezentarea clară a obiectivelor arată că studenta/studentul are o viziune limpede asupra temei studiate și că știe exact în ce va consta contribuția cercetării sale la aceasta.

- d. Semnificația studiului. Redactarea proiectului ar trebui să răspundă direct sau indirect la câteva întrebări cum sunt: *de ce este important studiul; pentru cine este important; care vor fi implicațiile pozitive ale realizării studiului?* Semnificația studiului subliniază unde se încadrează cercetarea dumneavoastră între cercetările similare și încearcă să convingă cititorul de ce este necesară. Este important ca această secțiune să reflecte viziunea proprie a studentei/studentului asupra problematicii alese.
- e. Întrebările de cercetare. În finalul introducerii ar trebui enumerate întrebările care stau la baza cercetării, fără a fi necesară elaborarea lor. De exemplu: care sunt atitudinile în legătură cu ... ; există o diferență semnificativă între ... ; ce tip de relație există între În această parte introductivă, de prezentare a cercetării trebuie menționată și ipoteza studiului.

2. Literatura de specialitate relevantă

O a doua parte a proiectului va aduce în discuție literatura de specialitate relevantă pentru temă, fundamentele teoretice sau alte cercetări relevante asupra temei alese. La această secțiune, realizați o prezentare scurtă și clară a teoriilor și cercetărilor anterioare aflate în strânsă conexiune cu tema de cercetare, care reprezintă fundamentul teoretic al lucrării pe care o redactați. Numiți cele mai relevante lucrări pe care le-ați citit pentru această temă. Prezentați succinct ideile cu cea mai pregnantă influență asupra abordării dumneavoastră. Precizați poziția teoretică pe care o adoptați în dezvoltarea temei. Această secțiune poate cuprinde și o parte destinată delimitărilor conceptuale și definirii termenilor-cheie sau a termenilor-specificali cu care se va opera, dacă este cazul. Prin această parte a proiectului de cercetare, studenta/studentul demonstrează de fapt cunoașterea domeniului și a problematicii cărora le este circumscrisă tema aleasă.

3. Metodologia cercetării

Următoarea parte va prezenta metodologia cercetării, adică modul în care studenta/studentul înțelege să deruleze cercetarea și în ce anume va consta aceasta. Este partea cea mai importantă a proiectului de cercetare și, în termeni cantitativi, reprezintă aproximativ jumătate din întinderea proiectului. Metodologia este esențială pentru a arăta cum intenționează studentul să abordeze tema aleasă, să folosească teoria cunoscută și să atingă obiectivele propuse. De metodologie depinde însăși cercetarea. Ea este cea care face diferența dintre cercetare de calitate și un simplu eseu. De aceea, este necesar ca studenta/studentul să demonstreze că și-a format o viziune proprie clară în ce privește abordarea demersului său științific. Secțiunea de metodologie ar trebui să răspundă următoarelor întrebări: *ce acțiuni intenționez să realizez pentru a lămurii întrebările de cercetare; ce pași trebuie să parcurg pentru testa ipoteza; la ce teste va fi supusă ipoteza; când pot considera că a fost suficient testată pentru a o considera validată sau infirmată*. Este indicat ca în debutul acestei secțiuni să reamintiți ipoteza și întrebările de cercetare. Ulterior, este necesar să fie prezentată strategia de cercetare propriu-zisă și, în detaliu, informații despre modul în care intenționați să desfășurați cercetarea. Această prezentare ar putea cuprinde, de exemplu, răspunsuri pentru următoarele probleme/teme:

- ce fel de informații sunt necesare, despre ce și de ce sunt necesare;
- ce fel de date sunt utile – date cantitative și/sau calitative;
- care sunt metodele de colectare a acestor date (interviu, analiză de document etc.)
- descrieți succinct metodele;
- cum procesați informația rezultată din date (aici va fi relevantă abordarea pe care ați decis să o adoptați).

Este important de știut că metodele de cercetare și abordarea vor fi alese și adaptate în funcție de tema pe care o propuneți. Metodologia nu poate fi standard. Ea trebuie să se plieze pe tema aleasă.

Sistematizând, metodologia va face referire la:

- a.** Procedura de cercetare – descrie pașii ce urmează a fi parcurși în demersul de cercetare.
- b.** Metodele alese, care pot fi cantitative sau și calitative. Metodele cantitative răspund la întrebările *ce?* și, mai ales, *câți/câte?*. Ele presupun o activitate de numărare și constau în statistici, modele matematice etc. Metodele calitative sunt interactive și răspund la întrebările *cum?* și, mai ales *de ce?* (interviu, analiză de conținut).

Abordarea lor este diferită. Cele două tipuri de metode nu sunt incompatibile și nu se exclud reciproc. Pentru unele teme se pretează mai degrabă o abordare cantitativă decât una calitativă sau invers, în timp ce, pentru altele, este preferabilă îmbinarea celor două metode. Designul cercetării și abordarea selectată vor depinde în mare măsură de temă și de posibilitățile concrete de cercetare.

- c. Instrumentele de cercetare. Dacă, de exemplu ați ales pentru o abordare calitativă realizarea unor interviuri, interviul propriu-zis reprezintă un instrument prin intermediul căruia realizați cercetarea. În acest caz, prezentați în cadrul acestei secțiuni grila de interviu pe care intenționați să o utilizați.
- d. Rezultatele așteptate. Conturați succinct ce credeți că veți obține la finalul cercetării. Această secțiune este menită să reflecte capacitatea studentului de a elabora propriul demers de analiză și cercetare a unei anumite teme în domeniul ales; capacitatea de a aborda empiric (atunci când se poate) problematica vizată prin definirea unui design metodologic viabil pentru analiza temei.

4. Concluziile

Proiectul de cercetare se încheie în mod necesar cu concluziile autorului/autoarei. Aceste concluzii pot să fi apărut în corpul proiectului sau să fie formulate la final. Important este ca ele să fie formulate foarte clar și concis, fără ambiguități. La nivelul unui proiect de cercetare, concluziile ar fi uneori premature. Dar, în concluziile unui proiect de cercetare, poate fi întreprins un demers de autoevaluare a propriei cercetări de către studentă/student, în cadrul căruia să se încerce să se identifice minusurile și plusurile. De exemplu, cercetarea este riguroasă sub aspectul metodei selectate și a pașilor, dar are o insuficientă acoperire geografică.

5. Bibliografia

Bibliografia parcursă pentru redactarea proiectului este obligatorie. Ea trebuie să cuprindă literatura de specialitate care a stat la baza redactării proiectului.

BIBLIOGRAFIE

Delbert C. Miller, Neil J. Salkind, *Handbook of research Design & Social Measurement*, 6th ed., Sage Publications Inc., 2002.

Baron, Mark A., *Guidelines for Writing Research Proposals and Dissertations*, University of south Dakota, 2010

Olk. Herald, *How to Write a Research proposal*, DAAD Information Centre Accra, 2003

Wong, Paul T.P., *Thesis Guide*, University of Atlanta, 2002

Principles of good research and research proposal guide, London Borough of Richmond upon Thames, 2006

ANEXE. Un Model de proiect de cercetare

Strămutare și reconstrucție. Cartierul Recea, Alba Iulia

Sebastian Țoc

Introducere. Punctarea problematicii studiului

Procesle de strămutare cauzate de proiecte de dezvoltare suscită în ultimii ani un interes ridicat mai ales din partea cercetătorilor în științele sociale. Strămutarea de la Roșia Montană reprezintă o oportunitate de cercetare a unei populații care a fost mutată din comunitatea în care cei mai mulți au trăit foarte mulți ani, o populație mutată dintr-un rural cu obiceiuri proprii într-un urban în care aceste tipuri de obiceiuri tind să se dizolve. În această situație, interesul nu apare numai din partea cercetătorilor, ci și din partea mass-media și din partea locuitorilor din Alba Iulia care sunt curioși cum arată noul cartier. Prin intermediul acestui proiect realizez o analiză privind consecințele strămutării pentru cei direct implicați ținând cont de ceea ce subiecții cercetării (locuitorii de la Roșia Montană strămutați în Alba Iulia) declară, dar și de contextul din ultimii ani de la Roșia Montană.

Motivația de a cerceta această temă are în vedere mai multe aspecte. În primul rând strămutarea reprezintă un proces ce implică schimbare rapidă, ceea ce ne permite să analizăm mecanismele de adaptare ale oamenilor la un nou stil de viață. În al doilea rând, cercetarea are ca obiect de studiu un fenomen care se află în dezbateră publică, ea putând fi folosită pentru a asuma o poziție publică, vizavi de diverse probleme legate de strămutare. În al treilea rând, se pot evidenția caracteristicile care trebuie avute în vedere de către cei care realizează un astfel de proces, lucru esențial pentru a evita consecințe nedorite pentru viitoare astfel de fenomene.

Obiectivele proiectului de cercetare

Cercetarea are obiective principale: să identifice schimbările care apar în viața oamenilor în urma strămutării și să descrie mecanismele prin care se reconstruiește o comunitate care este mutată dintr-un spațiu în alt spațiu.

Semnificația studiului

Interesul pentru studiul proceselor de strămutare a apărut deoarece în contextul proceselor de dezvoltare, a războaielor sau a catastrofelor naturale, o bună parte din populația planetei este afectată. Soluția cea mai vehiculată în contexte de acest gen este aceea de a muta forțat populația aflată într-o zonă de risc. Perspectivile din care sunt analizate aceste mutări în masă a populației sunt multiple, în funcție de condițiile existente. Studiul experiențelor oamenilor mutați sunt esențiale, cercetătorii din diverse domenii acceptând unanim că partea de cercetare empirică este esențială atât pentru înțelegerea procesului cât și pentru dezvoltarea unor analize teoretice privind acest domeniu. Potrivit datelor Băncii Mondiale, în anii '90, anual, 10 milioane de oameni erau strămutați (Serageldin 1995, Cernea 1997), iar aceștia erau afectați numai de pe urma proiectelor de dezvoltare, fără a mai pune la socoteală refugiații de război, sau din cauza dezastrelor naturale. Aceste date, evident suscită interese de cercetare în acest domeniu. Grija pentru condiția umană (concern to human condition) (Arens 1973, 1929-1931) reprezintă de asemenea o bună oportunitate pentru cercetătorii din științele sociale de a realize studii referitoare la consecințele proceselor de strămutare. Problema care s-a pus în majoritatea cazurilor a fost în termenii unui impact negativ, consecințele mutării fiind resimțite cu greutate de indivizi. De altfel, acest tip de schimbare cu greu poate fi privit cu optimism. În general reacțiile la nivel local asupra deciziei de a strămuta populația sunt caracterizate de un entuziasm mic (Arens 1973).

Cazul Roșia Montană a suscitât în ultimii ani numeroase dezbateri privind problemele asociate demarării proiectului minier de exploatare a aurului de pe raza comunei. Strămutarea populației din zona de risc reprezintă o problemă pusă în discuție atât de cei care sunt împotriva exploatării cât și pentru cei care sunt pro exploatare. Realizarea majoră a acestui studiu ar putea să fie oferirea unui răspuns public vizavi de problemele asociate strămutării într-un caz controversat, aflat încă în dezbateri în România. Studiile despre strămutare în România sunt puține, prin urmare acest studiu de caz trebuie privit și ca o contribuție importantă pentru înțelegerea și dezvoltarea acestui subdomeniu al științelor sociale.

Întrebări de cercetare

Principalele două întrebări de cercetare sunt direct corelate cu obiectivele cercetării:

1. Ce tipuri de schimbări apar în urma proceselor de strămutare?
2. Care sunt elementele prin care reconstruiește o comunitate care este mutată într-o manieră planificată dintr-un spațiu în alt spațiu?

Din cele două întrebări decurg mai multe întrebări de cercetare secundare:

1. *Au privit locuitorii din Roșia Montană strămutarea ca o oportunitate?*

2. *Care sunt cele mai grave probleme legate de strămutarea de la Roșia Montană în cartierul Recea?*
3. *Care sunt tipurile de schimbări existente în urma procesului de strămutare? Cum văd strămutații schimbarea?*
4. *În ce constă relaționarea celor strămutați cu cei din Alba Iulia?*
5. *Învață strămutații noi roluri sociale? Se dezvoltă un comportament antreprenorial în rândul celor strămutați, ca urmare a câștigării unor sume de bani oferite drept despăgubiri de companie?*
6. *Contribuie procesul de strămutare la formarea capitalului social?*
7. *Care sunt legăturile sociale care se pierd/se păstrează/se crează?*
8. *Reconstrucția comunității reprezintă un efort paternalist de tip vârf-bază, sau vorbim despre o adaptare pe orizontală (există participare și inițiative ale oamenilor)?*
9. *Care sunt strategiile de viață pe care le au locuitorii, în contextul strămutării?*

Literatura de specialitate relevantă

Trecând peste aspectele particularităților ideii de strămutare, schemele generale pleacă de la o logică comună: *ele sunt construite pentru a muta/transfera o populație de pe un teritoriu pe alt teritoriu într-o manieră plănuită* (Muggah 2003). Definiția aceasta, dată în 2003, pe fondul analizei mai multor teorii, din mai multe perspective (s-a propus o abordare multidisciplinară a problemei strămutării (Cernea 1999a)), se aseamănă cu o definiție dată în 1969 de către importantul teoretician al anilor '60-70 Robert Chambers (apud. Muggah 2003). Acesta definește procesul de strămutare ca reprezentând *o formă planificată de schimbare socială care în mod necesar implică o mișcare a unei populații*.

Potrivit lui Robert Muggah (2003, 11-12) cercetătorii privesc procesele de strămutare în două moduri:

1. Procesul de dezvoltare este inevitabil, iar strămutarea este de asemenea un rezultat inevitabil, chiar dacă nedorit. Aceștia fac parte din categoria de cercetare aplicată. Succesul sau eșecul este definit de Guvern, sau angajații care sunt responsabili de strămutare.
2. Procesele de strămutare reprezintă un eșec neacceptabil al dezvoltării. Aceștia fac parte din categoria cercetătorilor activi, de acțiune, publici. Ei se focusează pe cauze, pe dinamica rezistenței în fața strămutării și pe costurile individuale sau comunitare ale strămutării.

Michael Cernea a realizat un model de reconstrucție socială (care poate fi aplicat atât strămutațiilor, cât și refugiaților). Acest model a fost creat în urma analizelor cazurilor de strămutări existente în literatura de specialitate, dar și a datelor empirice și cuprinde anumite variabile pe care ne propune să le folosim atunci când analizăm un proces de strămutare. Astfel, acest model ne ajută să comparăm între diferite procese de strămutare. Acest model este construit după următoarea logică (Cernea 1997, 1571-1576):

1. Să pună un diagnostic care îndeplinește o funcție explicativă și una cognitivă.
2. Să facă o predicție, funcție de avertizare (semnal de alarmă) și de planificare.
3. Să creeze o rezoluție asupra problemei pentru a ghida și măsura reabilitarea strămutațiilor.
4. Să aibă funcția de cercetare care să permită formularea ipotezelor și aplicarea teoriilor pe terenul de investigație.

Modelul a fost construit în jurul conceptului de risc de sărăcie. Abordarea este una sociologică, riscul fiind înțeles ca și posibilitatea de determinare a unor efecte negative în viitor de către cursul unei acțiuni: pierderi, distrugerii, probleme pentru viitoarele generații și orice altceva este contraproductiv. Consultarea comunității îndeaproape este așadar un lucru foarte important pentru a îndeplini planurile sociale și culturale ale populației. Este esențial ca strămutarea să genereze oportunități, să îmbunătățească viața oamenilor, nu să o înrăutățească. De asemenea este nevoie să se încurajeze participarea și inițiativele oamenilor, este necesar ca ele să existe, întrucât un proces de reconstrucție a capitalului social implică în primul rând inițiativele oamenilor strămutați cât și modalitățile în care acestea reușesc să relaționeze cu alți actori relevanți precum: ONG, organizații, populația gazdă, sau cei care realizează strămutarea. Potrivit lui Cernea, se cunosc foarte puține lucruri despre inițiativele personale poststrămutare ale oamenilor, fiind puține studii care au monitorizat progresul celor strămutați. De asemenea, o altă zonă în care nu se cunosc foarte multe, este cea referitoare la modalitatea în care cei strămutați copiază modele ale populației gazdă. Aceste două elemente sunt dezirabile pentru orice studiu care are legătură cu strămutarea.

Într-o analiză a punctelor tari și punctelor slabe ale strămutărilor, Mahapatra și Mahapatra (2000) consideră că îngrădirile rezultate din planurile de strămutare sunt cele legate de reconstruirea capitalului social care facilitează adaptarea mai ales în zona contactului cu populația gazdă, dar și pentru compensarea pierderilor suferite în privința unor practici comune.

Singura soluție de reconstrucție a capitalului social în noua comunitate este facilitat de strămutările care sunt făcute în grup (atunci când oamenii sunt mutați dispersat, întâlnim mari

probleme de adaptabilitate (Cernea 1997)), singura soluție fiind să se transfere și legăturile sociale existente în vechea localitate, în noua așezare (Mahapatra și Mahapatra 2000).

Metodologia cercetării.

Procedura de cercetare. Metodele alese

Ceea ce mi se pare important în analiza pe care o voi face acestui proces de strămutare este faptul că, în mod sigur, nu trebuie să privesc procesul independent și scos din context. Este extrem de necesar să înțelegem și ce s-a întâmplat la Roșia Montană înainte de strămutare, evenimentele de acolo putând fi extrem de importante pentru a înțelege anumite probleme legate de proces, sau chiar însăși decizia finală de a acceptare a ofertei din partea companiei și de mutare. Prin urmare, ceea ce se întâmplă în cartierul Recea trebuie dublat cu informații referitoare la ce se întâmpla în Roșia Montană, sau măcar cu percepții ale celor mutați despre ce se întâmpla acolo. Procedura de investigare va fi una de teren în comunitatea strămutată și va cuprinde 3 etape principale și mai multe intermediare, primele reprezentând 3 vizite anuale în cartierul Recea, iar ultimele referindu-se la o vizită în comuna Roșia Montană și la munca de documentare.

Instrumente de cercetare

Instrumentul principal de cercetare va fi interviul semistrukturat, desigur cu permiterea maleabilității cercetătorului în teren. Nu voi exclude nici instrumente precum chestionarul structurat, observația directă, discuțiile informale cu oamenii sau interviurile cognitive (probele de limbă), realizarea de fotografii atunci când se vor dovedi folositoare pentru studierea unor aspecte particulare. Voi pune accentul pe complementaritate, pe validare reciprocă a instrumentelor și surselor de date. Obținerea unor date oficiale de la compania care a realizat strămutarea reprezintă de asemenea un obiectiv al cercetării de teren.

Rezultate așteptate

Rezultatele așteptate reprezintă automat îndeplinirea obiectivelor și oferirea răspunsurilor la întrebările de cercetare. Odată cu acestea mă aștept ca rezultatele cercetării să poată fi folosite atât de către cei care vor mai realiza procese de strămutare astfel încât acestea să fie în avantajul oamenilor, cât și de cercetătorii din științele sociale din România. Nu în ultimul rând, mă aștept să aduc în prim plan utilitatea cercetătorilor din științe sociale pentru probleme sociale concrete, astfel încât să fie conștientizată de către publicul larg necesitatea colaborării cu aceștia în asemenea circumstanțe.

Bibliografie

Arens, W. 1973. Review of *The Social Consequences of Resettlement: The Impact of the Kariba Resettlement upon the Gwembe Tonga*, by Elizabeth Colson. *Kariba Studies*, 4. Manchester: Manchester University Press (published for the Institute for African Studies, University of Zambia; distributed in U.S. by Humanities Press, New York), 1971, 1829- 1831.

Babbie, Earl. 2010. *Practica cercetării sociale*. Iași: Polirom.

Cernea, Michael. 1997. The Risk and Reconstruction Model for Resettling Displaced Population. *World Development* 25, no. 10: 1569-1587.

Cernea, Michael 1999a. Introduction: Mutual Reinforcement: Linking Economic and Social Knowledge about Resettlement. În Cernea, Michael (ed.). *The Economics of Involuntary Resettlement. Questions and Chalanges*. Washington D.C.: The World Bank.

Cernea, Michael. 1999b. Why Economic Analysis is Eessential to Resettlement: A Sociologist's View. În Cernea, Michael (ed.). *The Economics of Involuntary Resettlement. Questions and Chalanges*. Washington D.C.: The World Bank.

Cernea, Michael. 2009. Introduction: Resettlement – An Enduring Issue in Development. *The Asia Pacific Journal of Anthropology* 10, no. 4 (December): 263-265.

Mahapatra, L.K. and Mahapatra Sheela. 2000. Social re-articulation and community regeneration among resettled displacees. În Cernea, Michael and McDowell, Christopher (eds.). *Risk and Reconstruction. Experiences of Resettlers and Refugees*. Washington, D.C.: The World Bank.

Muggah, Robert. 2000. Through the developmentalist's looking glass: conflict-induced displacement and involuntary resettlement in Columbia. *Journal of Refugee Studies* 13, no.2: 133-164

Muggah, Robert. 2003. A Tale of Two Solitudes: Comparing Conflict and Development – induced Internal Displacement and Involuntary Resettlement. *International Migration* 4, no. 5: 5-31.

Price, Susana. 2009. Prologue: Victims or Partners? The Social Perspective in Development – Induced Displacement and Resettlement. *The Asia Pacific Journal of Anthropology* 10, no. 4: 266-282.

Serageldin, Ismail. 1995. *Nurturing Development. Aid and Cooperation in Today's Changing World*. Washington D.C.: The World Bank.

World Bank. 1994. Resettlement and Development: The Bank wide Review of Projects Involving Involuntary Resettlement, 1986-1993. Washington, D.C.: Environment Department.

Voicu, Bogdan, Arpinte, Daniel, Petrescu, Claudia, Preotesi, Mihnea, Tomescu, Cristina. 2010. Note de cercetare asupra comunităților rurale în România de astăzi. *Sociologie Românească* 8, nr. 2.